

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№1 (251), січень 2023

МИ КРИЧИМО

Ми кричимо у Небо голосом дніпрян,
Ми кричимо у Небо нині Броварами...
Зціли нас, Боже, від глибоких ран,
Нам кожен день нові лишає шрами.

Прости за все нам, Господи, прости,
Вже стільки мук в агонії зазнали
У лісі, що в Ізюмі, ми — хрести,
В Оленівці ми Аушвіцом стали.

У Запоріжжі ми — дводенне немовля,
У Вінниці — невинно вбиті діти.
Ми, горем перетоптана, земля,
Летять слова благання понад світом...

Ми — Буча, ми — Гостомель, ми — Херсон,
Бахмут і Харків, з ними — Волноваха.
Ми — кожен, хто потрапив у полон,
Ми — кожен, хто вже посивів від жаху.

Порою спотикаємось без сил,
То гостро нам болить, то знову — тупо.
Ми — невідомих тисячі могили,
Ми — спалений, розбитий Маріуполь.

Ми — Україна, ми — один народ,
Нас зранили несе Господь з любов'ю,
А чаша переповнена скорбот,
Просочені сльозами, горем, кров'ю.

Ми кричимо у Небо голосом дніпрян,
Ми кричимо з підвалів,
з фронту, з різних станцій.

Звучать молитви українців, християн,
Бог бачить сотні тих геолокацій!

Врятуй нас, Боже! Що не так — прости,
Надію дай нам, підніми з руїни,
Щоб в Небеса подячні йшли листи,
Яких відправник — ВІЛЬНА УКРАЇНА.

Наталія МАРТИНЮК

Загляньте у душі

Загляньте у душі
Кожний до себе,
Що там: байдужість
Чи світло із неба?
Чесно загляньте,
Хоча то й банально,
Некруто, буденно,
Сентиментально.

І все ж не соромтесь,
Бо то не сором,
Просніться, покайтесь
І вийдіть з Содому,
Гомору спалить у душі...
Бо так треба.
Не будьте байдужі
До світла і неба.

Володимир БРЕУРОШ

Хай ваше серце не тривожиться

Ми живемо в особливий час, коли так багато тривоги, коли багато страшилок лунає з різних сторін. А інформація засипає нас просто з ніг до голови.

Тому я хочу заспокоїти вас словами апостола Павла з Першого послання до солунян: «А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас, бо самі ви докладно те знаєте, що прийде день Господній так, як злодій вночі. Бо коли говоримуть: «Мир і безпечність», тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, — і вони не втечуть! А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві. Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будь-

мо тверезі! Ті бо, що сплять — сплять уночі, а ті, що напиваються — вночі напиваються. А ми, що належимо дневі, будьмо тверезі, зодягнувшись в броню віри й любови, та в шолом надії спасіння, бо Бог нас не призначив на гнів, але щоб спасіння одержали Господом нашим Ісусом Христом, що помер був за нас, щоб, чи пильнуємо ми чи спимо, укупі з Ним ми жили. Утішайте тому один одного, і збудуйте один одного, — як і чините ви!» (1 Сол.5:1-11).

Сьогодні звучить так мало слів утіхи й розради, більше таких, які штовхають людей

до паніки. Я не раз натикаюся на християнських відеоблогерів, які намагаються тлумачити книгу Об'явлення чи Даниїла, що таке число 666, звір, роги й т. ін. Ці відео мало будують людей, а лише несуть розгубленість і страх. Я хочу звернутися до таких людей із проханням перестати сіяти паніку. Пам'ятайте, кожен важкий історичний період знаменується посиленням апокаліптичних настроїв. Таке було ще в часи апостола Павла. Тому він і написав процитовані вище слова.

Закінчення на стор. 4

Зворотна сторона війни

Хоч наше богослов'я та наше розуміння Бога й базуються на текстах Священного Писання, проте досить часто досвід, реальність, у якій живемо, суттєво впливають на те, як ми пояснюємо Божий характер, Його реакцію на вчинки людей і на наші гріхи.

І окремі люди, і суспільства можуть чинити ганебні, мерзотні діяння, і вже здається, ніби Зверху жодної реакції (принаймні моментальної) немає. Та й премудрий Соломон говорить,

що не скоро звершуються суди над беззаконням, тому й не бояться люди чинити зло. І тоді нам здається, ніби Господь Бог усе відклав на Останній суд. Іноді також можемо почути, що всі

людські гріхи покарано в Ісусі Христі, тому зовсім не важливо, наскільки ти живеш у гармонії або у протиріччі з Божим законом.

Тож постає питання: чи звер-

шує Господь суди на землі? І ми повинні ствердно відповісти: «Так, Бог звершує суди протягом усєї земної історії!» Пророк Ісаїа говорить: «За Тобою душа моя тужить вночі, також дух мій в мені спозаранку шукає Тебе, бо коли на землі Твої суди, то мешканці світу навчаються правди (праведності — Прим. авт.)» (Іс. 26:9).

Тут досить чітко означена мета Божих судів — Господь карає зло, упокорює людину, навчає праведності, встановлює правильну субординацію: Творець — творіння; Господь, Пан — підлеглий. «Якщо Я Господь, то де благоговіння?»

Чому, з біблійної точки зору, бувають війни? Війни є однією із форм Божих судів, таким собі способом виправити людей у їхній неправді. Бог не є автором війни, проте Він дозволяє їй статися. Тому війни — це суди над цілими країнами, народами, і таке у світовій історії траплялося багато разів.

Закінчення на стор. 5

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Понад тридцять фур
з кількома сотнями
тонн дров
доставили церкви Рівненщини
на Херсонщину

стор. 2

Любов від Бога
перемагає
страх або любов
до свого сина
свідectво йосипа хомича

стор. 3

Євангеліє —
це не про евакуацію на небо,
а про деокупацію землі

стор. 4

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА
НА ГАЗЕТУ

ЗА ВІРУ
ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ
СТАТИ СПІВУЧАНИКОМ
БЛАГОВІСНИЦЬКОГО
СЛУЖІННЯ!

стор. 8

■ Новини

27.11.2022 Церкви Рівного стали першими пунктами незламності. 4 церкви на чолі з об'єднанням УЦХВЕ, відкрили 5 пунктів обігріву. Спільними зусиллями християнських місій, встановлено на центральному майдані Рівного стаціонарний пункт обігріву.

Церква ХВЕ с. Довговоля святкувала 90 років від дня її заснування, а також День подяки за дари землі. Дякували також за реконструкцію Дому молитви. Зібрання відвідали старший єпископ УЦХВЕ Михайло Степанович Паночко, ст. пресвітер УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Степан Кілюшик та пресвітери сусідніх церков;

02.12.2022 Шубковій відбулася конференція Департаменту праці з глухонімими, на якій були присутні представники з десяти областей;

04.12.2022 на членському зібранні церкви «Святої Трійці» м. Рівне на пресітерське служіння був обраний Роман Вікторович Боришкевич, на дияконське — Олександр Давидюк та Андрій Ярема. На зібранні були присутні ст. пресвітер УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Петро Музичук та старший пресвітер району В'ячеслав Марчук;

08.12.2022 відбулося похоронне служіння — відійшов у вічність почесний пресвітер церкви с. Подоляни Гринчук Стах Оверкович, 1934-2022р. (з них 33роки був пресвітером). Прощальне служіння відвідали ст. пресвітер Гоцанського і Корецького р-нів Шпак Петро Макарович, а також служителі з сусідніх сіл і м. Рівного;

11.12.2022 в церкві с. Ясногірка на дияконське служіння були рукопокладені Ковтун Павло, Кузьмич Анатолій та Примак Олександр. Священнодіяство звершували ст. пресвітер УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Олександр Кузьмич та ст. пресвітер району Михайло Маковецький.

В церкві с. Поляни молодіжні керівники подякували за служіння районного керівника молоді Ясковця Володимиру, а також благословили Ясковця Павла на районного керівника молоді Березнівського району.

В церкві «Благодать» м. Вараш відбулося святкування двадцятиріччя створення міжобласного хору під керівництвом Виговського Сергія.

14.12.2022 відбулося похоронне служіння Кілюшика Гната Кононовича. Слова співчуття висловили старший пресвітер УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Степан Кілюшик, ст. пресвітер району Сергій Секан. Гнат Кононович прожив довге, плідне життя, показавши гідний приклад для наслідування;

16.12.2022 в Рівному на базі церкви «Святої Трійці» відбулася річна звітна конференція служителів УЦХВЕ Рівненщини, під час якої підбили підсумки діяльності Об'єднання за поточний рік, а також рукопоклали в сан єпископа старшого обласного пресвітера Олександра Котка.

В приміщенні церкви «Святої трійці» відбулася зустріч відповідальних за дитяче служіння у Рівненській області. Інна Алконова ділилася інформацією про те, як себе поводити з тими людьми, які в своєму житті пережили події, що травмували їх;

18.12.2022 в церкві с. Гута на дияконське служіння були рукопокладені Лещик Василь Анатолійович і Хрущ Володимир Вадимович. Священнодіяство звершували єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, старший пресвітер району Петро Каплюк та пресвітер помісної церкви Анатолій Лещик;

Понад тридцять фур з кількома сотнями тонн дров доставили церкви Рівненщини на Херсонщину

Черговий гуманітарний вантаж — дрова для буржуйок та грубок — доставили на звільнені території Херсонщини церкви Рівненщини. Тільки у грудні на Херсонщину відправили понад 200 кубів дров.

У непросту подорож вже у січні вирушили більш як десять вантажівок з Рокитнівської, Немовицької та Сарненської громад.

Гуманітарна допомога від УЦХВЕ була доставлена для мешканців Станіславської, Бериславської та Білозерської громад Херсонської області. Наші земляки готували плов у казанах та варили чай. Військовим, які чергують на блокпостах, насмажили риби. Окрім продуктів, привезли також 30 буржуйок та декілька генераторів.

Детальніше розповідає старший пресвітер УЦХВЕ Рівненського обласного об'єднання Олександр Коток:

«Наразі гострою є потреба в речах, які допомагають людям зігрітися — це дрова, буржуйки, теплий одяг. Ми прийняли рішення заготовити якомога більше дров, здійснити їхню порубку і доставити до місць потреби. Витрати пали-

ва також покриваємо власними ресурсами. Підтримують нас в цьому також брати та сестри із закордону. Разом з фурами дров їде команда молоді, яка там на місці допомагає

розвантажувати ці дрова і доставляти до різних точок».

У середині грудня знову три фури дров було доставлено на Херсонщину — в місто Берислав та селище Зеленівка. Гуманітарна допомога була організована церквами сіл Познань та Глинне Рокитнівського району за підтримки Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ. Вантаж супроводжували пастор церкви с. Карпилівка Володимир Бричка, пастор церкви с. Чабель Микола Царук та молодь церков Рівненщини. Також було роздано понад 250 продуктивних пакетів з випічкою, яку передали сестри й брати з села Чабель. Крім цього, церкви зібрали багато теплих речей.

18 грудня волонтери з Рівненщини вирушили у найгарячішу точку країни — Бахмут. Попри усі небезпек, були доставлені дрони, ліки, продукти харчування, фільтри для води, свічки, речі першої необхідності. Допомогу отримали військові та цивільні.

20 грудня на Херсонщину відправили 12 тонн борщових наборів з Рівненської області (про це поінформували у Рівненській ОВА). В організації поїздки взяв активну участь керівник табірної служіння в Заріченському районі області Олександр Вакуліч та інші брати. Окрім цього мешканці Локницької громади, що у Вараському районі, зібрали 400 продуктивних пакетів, 16 кубометрів паливних дров, 6 буржуйок та 2 тонни консервації — сало, смалець та повидло.

В ОВА висловили щиру подяку обласному об'єднанню УЦХВЕ та всім, хто взяв участь в зборі та відправленні гуманітарних вантажів для Херсонщини. Окрема подяка тим, хто долучився до збору овочевих наборів, заготовляв та рубав дрова, надав транспорт, фінанси тощо.

«Разом ми змогли заготовити 240 складометрів сухих дров, понад десять тонн овочевих наборів, 400 продуктивних пакетів, консервація, солодощі та інші харчові продукти. Разом при- близно 100 тонн вантажу. Розвантажували допомогу для сіл Велетенське, Кізомис, Білозерка, та 12 сіл Дар'ївської ОТГ», — йдеться у повідомленні адміністрації.

Напередодні Різдва церкви Березнівської громади заготовили та відправили ще декілька фур дров на Миколаївщину, та в місто Покровськ Донецької області.

11 січня голова Рівненської ОДА Віталій Коваль розповів, що мешканцям Новомиколаївської сільської ради та смт. Новоронцовка Херсонської області передали гуманітарний вантаж жителі із села Радове та Мутвиця Локницької громади. Волонтери-християни разом із односельцями зібрали 40 метрів кубічних дров та 600 подарунків для дітей військовослужбовців.

Жителі Рівненського Полісся хотіли допомогти херсонцям у першочергових потребах у зимовий період, а також створити дітям святковий настрій.

За словами Віталія Ковалю, нещодавно 60 тонн гуманітарної допомоги поїхало до Білозерської (Донецчина) та Станіславської (Херсонщина) громад. Передали жителям харчові продукти, будівельні матеріали, одяг, медикаменти, буржуйки та засоби гігієни.

Крім того, доставили допомогу (продуктові набори, картоплю, моркву, капусту, ін. овочі та буржуйки) у Чорнобаївку, Антонівку, Посад-Покровський.

Значного поширення набуло відео про те, як церква ХВЕ с. Довговоля заготовляє дрова на Херсонщину. Українці дякували небайдужим людям, у яких відкрите серце до чужого голя.

12–13 січня церкви сіл Ясногірка, Чабель, та Вири приготували та завантажили дві фури дров, які відправили на Херсонщину — Посад-Покровське та Чорнобаївка.

Про це розповідає заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини, пастор місцевої церкви, яка взяла участь в допомозі, Олександр Кузьмич:

«Церкви нашого об'єднання намагаються робити усе, що в наших силах для зміцнення країни та допомоги постраждалим. Дана поїздка стала можливою завдяки підтримці Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ і місії «Добрий самарянин». Окрім дров, постраждалим від війни людям були передані буржуйки та інші, необхідні в цей зимовий, час речі».

Олександр ГЕНІШ

Які запитання ви ставите дітям?

Які запитання ви ставите дітям? Не просто так, а щоб чогось їх навчити?
У мене є три улюблені:

1) Про минуле: «Що хорошого в тебе було сьогодні?»

Зовні він схожий на стандартне питання «як справи?» Але є відчутна внутрішня різниця. За моєї постановки питання виключається риторика ниття та скарг. Звичайно, можна поговорити й про негатив, але в конструктивному ключі — про ті корисні уроки, які нам підніс якийсь неприємний/болісний досвід

2) Про майбутнє: «Які у тебе плани на сьогодні?»

Діти, як і дорослі, можуть мати плани. Різні. Часто діти не планують чогось конкретного або мають намір розважитися та відпочивати. Це нормально. Але є найкращий варіант — допомогти, прочитати, навчитися, зробити, розібратися, повторити, потренуватися, полагодити, прибрати,

побудувати, придумати. Коли у дітей такі плани, все що потрібно зробити — похвалити та ввечері поставити запитання номер один). Ну, а якщо з планами туго, треба прийти на допомогу і підказати кілька вартих ідей для втілення

3) Про сьогодні: «Чим я можу тобі допомогти?»

Звісно, дорослі мають допомагати дітям. Але не всяка допомога потрібна, не всяка допомога ціниться її одержувачами й тому часом у тат і мам періодично виникають образи: «Ми тут що-сили намагаємося, а ти не цінюєш». Ось чому корисно перекласти частину відповідальності (за прохання про допомогу) на дітей.

Просити про допомогу — цінна навичка. Він зміцнює відносини, знижує градус самодостатності, допомагає тим, кого просять допомогти, відчути себе потрібнішими та ціннішими.

Впевнений, що у вас також є улюблені питання до дітей.

Олександр В'ЯЛОВ

Про що люди найбільше шкодують: дослідження

Таке дослідження було проведено у США Деніелом Пінком, журналістом та письменником. Метою було зробити наше життя більш повноцінним.

За результатами дослідження, найбільш часто люди жаліють, що не змогли, або ж не відважилися налагодити чи відновити стосунки з іншими людьми.

Пінк зробив висновок: щоб менш про це жалкувати, потрібно при першій нагоді допомагати цим людям, коли потрібно.

Такого ж висновку дійшли і в Піттсбурзькому університеті, де провели аналогічне дослідження. Зокрема, у ньому йдеться, що коли люди контактують один з одним, навіть недовго, це має позитивний вплив.

Тому, коли ми можемо, нам потрібно частіше мати спілкування з близькими, тими, хто нас оточує, і завжди допомагати їм, коли вони цього потребують.

slovoproslovo.info

Новини

26.12.2022 в с.Ремчиці Сарненського району відбулося посвячення новозбудованого дому молитви. Урочисте зібрання відвідали єпископ УЦХВЄ Рівненщини Олександр Коток, заступник Олександра Кузьми, ст.пресвітер району Михайло Маковецький та інші служителі церков братерства;

27.12.2022 в церкві с. Вовкові було проведено зустріч для служителів Демидівського району з їхніми друзями. В зібранні взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок та старший пресвітер району Василь Глабець;

08.01.2023 відбулася зустріч Дубровицької районної ради братерства з керівниками молоді та їхніми помічниками, на якій благословили Войтовича Анатолія Михайловича на районного керівника молоді, а також вибрали двох заступників: Черевко Павла Петровича та Щура Павла Миколайовича.

Також цього дня в церкві с. Постійне Костопільського району на дияконське служіння були обрані Стецюк Микола та Видюк Ігор. На зібранні були присутні заступник єпископа області Петро Музичук та старший пресвітер району Петро Каплюк;

12.01.2023 відбулося похоронне служіння почесного пастора Хорівської церкви Давидюка Михайла. Брат Михайло відішов у вічність на 63 році життя. Більше вісьми років пролежав важко хворим. Співчуття дружині та рідні висловили заст. єпископа області Микола Свірчук, ст.пресвітер Острозького р-ну Павло Цинко, ст.пресвітер Гоцанського р-ну Петро Шпак та служителі церков;

14.01.2023 в церкві «Святої Трійці» відбулася конференція для вдів південного регіону області (а також Костопільського та Березнівського). Словом служили єпископ УЦХВЄ Рівненщини Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, єпископ Володимир Бричка, відповідальний за відділ соціального служіння Петро Балабак, Павло Мельник та інші. На конференції були присутні близько 300 вдів. Девізом були слова з Писання: «Радість в Господі — це ваша сила»;

15.01.2023 в церкві с. Сопачів відбувся випуск вчителів недільних шкіл Володимирецького району, які успішно пройшли навчання. 67 студентів отримали свідоцтва. Випускників благословляли та говорили слова настанови ректор РДСА Олександр Трофімчук, старший пресвітер району Сергій Секан, відповідальна за недільні школи в області Оксана Рошук, пастор, відповідальний в районі за недільні школи Михайло Бузян, а також пресвітери з церков, з яких вчилася молодь.

Дитячий оркестр церкви ХВЄ м. Дубно відвідав церкву в с. Боратин. В зібранні взяв участь також старший пресвітер району Вадим Савченко, а також інші служителі;

18.01.2023 в с. Кідри відбулося зібрання, присвячене служінню вдовам. Загалом більше 100 вдів отримали допомогу. Словом служили єпископ УЦХВЄ Рівненщини Олександр Коток, старший пресвітер району Сергій Секан та інші служителі.

Любов від Бога перемагає страх або любов до свого сина

свідцтво Йосипа Хомича

Господь благословив мене восени 2020 року зустріччю з Йосипом Терентійовичем Хомичем, з яким я, по-дружньому, давно знайомий з 1993 року. Ми періодично зустрічалися з ним, коли я приїжджав із Росії до моїх віруючих друзів до України. У важкі часи мого життя, у «дев'яностих», він підтримував мою віру своїми листами. А цього разу він докладно розповів мені дивовижну історію з життя своєї сім'ї, в якій він виріс, і попросив, щоб це свідчення стало надбанням народу Божого. Через півроку в телефонній розмові брат Йосип запитав, як справи з його свідченням. І довелося, на мій сором, відповісти, що я ще навіть не приступав до нього. Викриття подіяло на мене сильно — я одразу ж взявся за цю працю. Виникло дуже багато запитань. Довелося розпитувати його телефоном ще й ще. Пам'ять у брата Йосипа виявилася чудовою — події військового лихоліття, очевидцем яких він був у свої 9–13 років, глибоко закарбувалися в ній. Слава Богу, що старець, якому пішов уже дев'яностий рік, досі живий і охоче ділиться цим свідченням, яке також живе. Думаю, воно переживе і наше покоління... Йосип-старець давно вже провів у Небеса свою супутницю-сестру — дружину Зою — і досі проповідує в церкві, їздить велосипедом, благовістить людям про Спасителя, Якого полюбив з дитинства.

Йосип Терентійович Хомич, квітень 2021 року

Йосип Терентійович Хомич народився 2 лютого 1932 року на Рівненщині (Україна) у сім'ї віруючих. Хрещення Духом Святим отримав у 10 років, у 1942 році, під час війни та окупації області гітлерівською Німеччиною. Там же, у селі Людинь, Дубровицького району Рівненської області, поряд із їхнім будинком, у будинку його рідного дядька Петра на той час проходили збори віруючих християн п'ятдесятників. Під час богослужіння будинок був переповнений віруючими. Щовечора збиралися на молитву і часто до ранку ніхто не хотів розходитися. Коліна не боліли. Бог сповнював усіх Святим Духом, відкривав таємниці через пророцтва і видіння. Приходило багато молоді, яку Бог ясно хрестив Духом Святим.

Старець Йосип згадує, як він, тоді ще підліток, бачачи те, як Бог хрестить усіх Духом Святим, сильно плакав, бо думав так: «Всі вони спасенні і скоро Христос прийде за Церквою, а я залишусь...»

Увечері недільного дня з великою жагою отримати Духа Святого, Йосип прийшов раніше за всіх. Увійшов з вулиці в гостинну і забився в куточок за відчинені навстіж двері, щоб ніхто з тих, хто входить, його не побачив. Стоячи на колінах і заливаючись сльозами, хлопчик Йосип просив Бога Святого Духа. Люди, не помічаючи його, ущерть наповнили простору кімнату, де проходили зібрання

Служіння почалося. І на самому початку зібрання мама Йосипа, яка була пророкою посудиною, отримала одкровення від Бога, про яке відразу оголосила всім: «Брати і сестри, мого сина Юзю (Йосифа) Бог Духом Святим хрестив». Так, насправді і сталося — Бог наповнив Духом Святим Йосипа, його наповнила радість, триумфування, пішли в дусі слова: «Авва... авва... авва Отче...» Хлопчик разом з усіма повернувся додому.

Минув день, два. Помічаючи, як дорослі можуть різними мовами молитися Духом Святим Богу, хлопчик теж почав ревнувати про це. Зайшовши до хати, він схилився на лаву біля дров і з дитячою ревністю перед Богом почав молитися: «Господи, вони всі говорять іншими мовами, а я цього не маю...» — і знову заплакав. Бог відповів на спрагу хлопчика: разом із сповненням Духом, полилися струмом різні інші мови, що супроводжуються незвичайною радістю в серці. Бог послав хлопчику велику міру Святого Духа.

Йосип довго не міг заспокоїтись. Все виливалося виливалося і наповнювало його така радість, така любов, така сила! З того часу Йосипа ще більше потягнуло на молитви з дорослими та молоддю.

На одному із зібрань, ще на самому початку німецької окупації у 1941 році, через маму Йосипа було пророцтво: «Грейнес» звідси піде». Водночас, вона всередині отримала одкро-

вення від Боса, що слово «грейнес» іншою мовою означає «німецька влада», що й передала окремо старшим братам! Так Господь дуже мудро відкрив таємницю і підбадьорив людей, що німці звідси підуть. Скажи Господь відкритим текстом, то цим згодом могли скористатися донощики чи інформатори і дати привід німцям заборонити зібрання наших віруючих. Тим більше, що навіть сам, призначений німцями сільський староста Андрій, іноді заходив на збори і багато хто його цурався і побоювався.

Але діти Божі продовжували збиратися в терпінні, у великих небезпеках і потребах, молячись один за одного та сім'ї, а Бог відповідав на їхні гарячі молитви, сповіщав таємниці серця, відкривав гріхи і те, що станеться незабаром, попереджав усіх, зберігав Свій народ, слухняний Йому. А ті, хто нехтував Його докорами, карали себе самі. Так один брат, що проповідував, зберігав гвинтівку і, незважаючи на попередження Бога, вдовівся з недоброю компанією. Разом із ними, які теж тримали зброю, від зброї і загинув.

Далі, до уваги читачів, з невеликими скороченнями, з уточненнями та роз'ясненнями під час подій, наводжу особисто від брата-старця Йосипа Хомича свідчення про чудесні дії Божі, що відбулися в їхній родині.

Продовження на стор. 6

Бездумні люди

Бездумні люди, наче повмирали,
Мов клоччя рване сни їх та думки,
Спішать пожити, а натомість рани,
Й прожиті із даремністю роки.
Незчулись як сп'яніли, та й послули,
Померли думкою до бутності Творця,
Живуть фантомами — обману не відчули
Брехні всесвітньої — спокусника гінця.

Володимир БРЕУРОШ

Струмочок чистий — благодать
Для всіх людей відкрився.
З гори Голгофи, із хреста,
Із ран святих пролився.

Безгрішний, що з небес зійшов
Не за свою страждав провину,
З тяжким хрестом покійно йшов —
Против святую кров невинну,

В побите зранене чоло
Вінок терновий в'ївся.
Сонце дивитись не змогло.
В темряві світ втопився.

За що безжалісно б'єш цвях
В Ісусові святі долоні?
Яка жорстокість, який жах?
Які гріховні хмари чорні?

Та серце ката наче лід.
Спокійно, рівно б'ється,
А з того, що Йому болить,
Злорадно тішитися, сміється.

Радій, Ти ж Іудейський цар.
Вгадай хто тебе вдарив?
І знов удар, удар, удар...
Глибок і нестерпні рани.

Зійди з хреста, Ти ж Божий Син.
Ми всі Тобі повірим.
Нехай врятує Тебе Він,
Якщо Йому Ти вірний.

— На що Мене Ти залишив
Отче Святий, Єдиний?
Супроти темряви — Один
До смерті був покійний.

— «Прости їм Отче, — мовив Він.
Не знають бо що чинять.
Я віддаю Тобі Дух мій.
Що Ти велів: Звершилось!»

Ось воїн піднімає спис —
Пробив глибоку рану.
Кров і вода враз полились,
Життя було й не стало.

Земля від болю затряслась —
Струмок крові відчула,
Що з ран пречистих полилась,
Не стрималась, здригнулась.

Воістину це Божий Син,
Всі били себе в груди.
Відчули серцем, що це Він
Судити грішних буде.

Якщо є в твоїм серці гріх,
Черстве воно й жорстоке,
Під хрест прийди, схились до ніг,
Торкнись до ран глибокших.

Для всіх, хто томиться в гріхах,
Людських синів і дочок,
Тече з Голгофи благодать —
Святий крові струмочок.

Володимир САВОЧКА

Сіль землі

Не новина, що людство
гниє на корені. Потрібна
сіль. Справжня, добра сіль,
щоб оздоровлювати цей
світ. Саме в цьому поклик-
ання християнина. Кожен
християнин має від Бога
доручення. Але чи виконує
він його? Тому не можна
дивуватися з того, що на-
вколишній світ загруз у злі.

Повнота й велич життя — лише
у служінні Господу. А служити
Богові — це служити людині. Цю
місію може виконати лише той,
кого торкнулася любов Хри-
ста, хто пережив відродження,
хто здобув перемогу над гріхом
і пристрастями.

Сундар Сінг, відомий місіонер
(його ще називають апостолом
Індії), який пробував через
Гімалайські гори з провідником.

У дорозі їх захопила снігова
буря. Несподівано вони натра-
пили на заповищену снігом лю-
дину. Провідник сказав: «Тре-
ба йти без затримки, інакше нам
загрожує небезпека», — і рушив
далі. У той час як провідник са-
мотньо продовжував свій шлях,
Сундар Сінг, зваливши напів-
замерзлу людину на свої пле-
чі, повільно просувався вперед,
борючись із хуртовиною. Коли
почали спадати сутінки, прямо
перед собою служитель побачив
грот, притулок від негоди. Зігрі-
тий своєю ношею, Сундар Сінг
раптом спіткнувся об задубіле
тіло свого провідника.

Коли людина добре робить
Божу справу, Господь їй допома-

гає. Коли людина нічого не ро-
бить або обслуговує диявола,
той їй допомагає. Наше життя
лише тоді набуває справжнього
сенсу й цінності, коли ми відда-
мо його в руки Бога.

Роблячи добро, чекай подя-
ку не від людей, а від Бога. Пав-
ло приніс Євангелію до Європи.
За це апостола закували в кайдани
та кинули у в'язницю разом
зі співробітником Силою. Такою
була особлива «подяка» за Єван-
гелію. Так трапляється й сьогод-
ні.

Постав собі питання: на що я
витрачаю власне життя? Дбаю-
чи лише про себе, про особистий
добробут, живучи тільки для
себе, людина відкидає вчення
Господа Ісуса Христа.

Євангелію говорить: «Бо коли
живемо — для Господа живемо,
і коли вмираємо — для Господа

вмираємо» (Рим. 14:8). Саме так
покликаний жити християнин.
Блоха теж живе.

Але яка користь іншим від
того?

Найгірші люди стають най-
кращими тоді, коли посвячують
своє життя Христові, а через
Нього — служінню ближньому.
Вони — сіль землі. Про них гово-
рив Христос у Нагірній пропові-
ді: «Хто згубить душу свою ради
Мене та Євангелії, той її збере-
же».

Якщо світ гниє, наповнюючи
все смородом, то християни
покликані протистояти процесу
розкладання, якщо вони самі не
гниють. Христос сказав: «*Ніли
сіль ізвітріє, то чим насолити її?
Не придасться вона вже нінащо,
хіба щоб надвір була висипана
та потоптана людьми*»

Микола ВОДНЕВСЬКИЙ

Євангелію — це не про евакуацію на небо, а про деокупацію землі

Запам'ятайте, друзі: Євангелію — це не про евакуацію на небо, а про деокупацію землі!
«З того часу Ісус почав проповідувати й говорити: *«Покайтесь, бо Небесне Царство
БЛИЗЬКО»*... І ходив Ісус по всій Галилеї, навчаючи по їхніх синагогах, звіщаючи Добру
Новину про Царство й вигоюючи всяку хворобу й всяку недугу в народі» (Мт. 4:17,23).

«Блаженні тихі, бо вони успадкують **ЗЕМЛЮ**» (Мт. 5:4).

«Отче наш... Хай **ПРИЙДЕ** Твоє царство, нехай буде воля Твоя як на небі, **ТАК І НА
ЗЕМЛІ**» (Мт. 6:10).

«Бо створіння очікує нетерпляче виявлення синів Божих. Створіння було підпорядко-
ване суеті не добровільно, а через того, хто його підкорив, у надії, що й саме **СТВОРІН-
НЯ ВИЗВОЛИТЬСЯ** від рабства тління, на свободу слави дітей Божих» (Рм. 8:19-21).

«[Бог] дав нам пізнати тайну Своєї волі, той задум доброзичливий і ухвалений у Ньо-
му (Христі), щоб, коли настане повнота часів, здійснити його — об'єднати все у Христі: **НЕ-
БЕСНЕ Й ЗЕМНЕ**» (Еф. 1:9-10).

Зі слів апостола, створіння очікує не знищення, а відновлення. А задум Божий полягає в
тому, щоб об'єднати у Христі небесне і земне, а не забрати нас із землі.

Себастьян ТЕГЗА

Хай ваше серце не тривожиться

Закінчення. Початок на стор. 1

Приводом для їхнього написання стала
думка, яка поширювалася між людьми, що
вже настав День Господній. І ця думка в ба-
гатьох вселяла паніку й страх. І тому Пав-
ло, спонукуваний Духом Святий, був змуше-
ний звернутися до віруючих людей, щоб їх
заспокоїти. Ісус часто говорив своїм учням:
«Не бійтеся! Не лякайтеся!» Він заспокою-
вав їх, несучи своїми словами мир у їхні сер-
ця. Він учив людей віри, правди, любові. Це
Він сказав: «Хай ваше серце не тривожить-
ся. Віруйте в Бога і в Мене віруйте». У нас,
віруючих людей, є Князь миру — Ісус Хри-
стос.

Тож і Павло, який вкоренився у вірі в Гос-
пода, пише, що немає необхідності писати
про часи й пори. Ще в той час, коли я був
хлопчиком, дехто проповідував: «Я знаю,
коли прийде Ісус. Його прихід застане мене
в живих». І коли той доволі таки авторитет-
ний проповідник помер, я навіть спеціаль-
но поїхав у Львів на його похорон, щоб пе-
реконатися, що він насправді помер. Відтоді
минуло понад 35 років, а Христос так і не
прийшов. Тому не наше завдання дізнавати-

ся, коли прийде Ісус. Важливо турбуватися
про те, щоб завжди бути готовими до Його
приходу.

Зустріч із Богом у кожного з нас може від-
бутися й цієї ночі. Зупинилося серденько —
і наш прихід настав. Тому Біблія вчить, щоб
ми втішали один одного, жили в правді, у лю-
бові, у терпінні, у злагоді, зодягнені в бро-
ню віри. Наша роль — не сіяти страх і паніку,
проповідувати Апокаліпсис, який, звичайно
ж, прийде. Наше завдання — проповідувати
Ісуса Христа, до того ж розпінятого — Божу
силу й Божу премудрість.

Що нині потрібно людям? Їм нині, як ніколи,
потрібен Спаситель і Святий Дух-Утішитель.
І Боже Слово закликає нас: «Утішайте один
одного», а не: «Лякайте, нагнітайте, наводьте
страх». Страх і так панує довкола, тому ми не
повинні бути знаряддям страху. Ми маємо
проповідувати Ісуса, щоб люди бачили вихід,
бачили ці чудові двері спасіння, бачили Того,
Хто їх любить і прощає, Хто хоче простягну-
ти їм руку допомоги, обняти, як Батько блуд-
ного сина.

Господь прийшов спасати грішників. І тому
для нас завдання номер один — проповіду-
вати Спасителя. Не наша місія та роль вга-

дувати, коли та за яких обставин Він прийде,
і лякати людей цими здогадками. Це не бу-
дує, бо страх не має такої здатності. Єдиний
страх, який має цінність — це Божий страх,
коли ми боїмося сказати неправду, комусь
завдати болю. Коли ми боїмося лізти в гріх,
як у болото, бо не хочемо завдати болю Тому,
хто страждав за нас на Голгофі.

Тож я благословляю вас іменем Господ-
нім. Туліться до Нього вірою. Шукайте Його
лица. Усім серцем любіть Боже Слово, любіть
молитву. І вашу душу, незважаючи на хвилі
життєві, на всякі вітри, що дмуть, буде спо-
внювати спокій у Христі. Пригадайте притчу
про пташку вільшанку, яка жила під водоспа-
дом. Одного разу хтось запитав у неї: «Як
ти можеш зберегти спокій, коли твоє гніздо
звитає під грізним водопадом?» Птаха нічого
не відповіла, а просто піднялася вгору...

Тож і наш спокій — у погляді, зведеному
вгору. Не слухайте тих, хто вас лякає, а чи-
тайте Боже Слово, яке завжди приносить
мир, спонукує до добра й любові до людей.
У всіх обставинах тримайтеся Ісуса — і у вас
усе буде добре.

Михайло ПАНОЧКО

Зворотна сторона війни

Закінчення. Початок на стор. 1

Однак іноді ми молимося так, неначе війна в нашій країні — хіба історія, ніби Господь Бог помилково її допустив, якимось не все як слід оцінив.

Чи вірю я, що агресора буде посоромлено й покарано? Так, і для цього я маю підстави. Ворога вже посоромлено. Але що я маю зрозуміти як Божа людина, маючи відповідальність за своє життя й відповідальність за країну, в якій живу? Як проповідники правди Божої, ми повинні розуміти, що Господь говорить через ті чи інші й особливо глобальні події.

Пророк Єремія говорить: «Він карає, засмучуючи людських дітей, не за бажанням Свого серця. Але, коли топчуть ногами всіх полонених землі, коли порушуються права людини перед очима Всевишнього, коли людина скривджена несправедливістю в суді, — хіба Господь усього цього не бачить? Хто може сказати, — і те станеться, якщо Господь не накаже, щоб так і справді було? Хіба не за наказом Всевишнього трапляється добре й погане? Чому нарікає кожна жива людина?»

Нехай би вона нарікала на власні гріхи. Тож випробуємо та дослідимо свої дороги життя, і напевно до Господа! Здіймаючи наші серця і руки до Небесного Бога, скажімо: Ми відпали, ми збунтувались, — і Ти нас не простив» (Псалм, 3:33–42, пер. Р. Туркняка).

Ми повинні чесно зробити аналіз, а не лише палати гнівом на безчесних, брехливих ворогів, і вважати їх тими, хто зрікся всього людського, хоча вони такі і є й матимуть відповідне покарання. Ми повинні чесно, на підставі істини, проаналізувати наше відношення до Бога.

Чи ставиться наша країна й ми самі до Бога як до Вседержителя? Адже Він — Владика, без Його рішення не існувало б нікого з нас,

наших дітей, усього, що Він створив, не могла б функціонувати жодна клітина.

Це Господь уможливило будь-яке існування. Усе, що тільки є, — Його святий задум, Його проєкт. І як ми ставилися до Нього, як слухалися, як дякували за часи благословень і достатку?

Всевишній нагороджував нас дітьми, які мали право бути й були подобою Божою, а ми їх безжалісно жорстоко вбивали. Мільйони вбитих дітей через аборти, мільйони!!!

Як ми, як країна, як народ, рясно благословенний Богом родючою землею, щедрими врожайми, хлібом, — як ми до Нього ставилися?

Згадайте, скільки разів ми збиралися перед Верховною Радою, звертаючись до здорового глузду, вимагаючи не приймати мерзенні закони, які руйнують мораль, руйнують сім'ї; закони, які безпосередньо спрямовано проти Бога, проти встановленого Ним кодексу життя.

Люди благословенної України відверталися від Бога і зверталися до диявола через чаклунів, ворожок, екстрасенсів, астрологів та іншої гідоти, до всілякого окультизму.

Навіть зараз деякі діячі хочуть, аби слуги диявола допомагали Україні у війні, — це така сліпота, в якій диявол виконує свою пряму функцію — «красти й убивати та нищити» (Ів. 10:10).

А законопроект №2693 про велетенські штрафи та кримінальну відповідальність за критику ЛГБТ, у результаті якого Божі проповідники не мали права називати гомосексуалізм гріхом? Нечесність, брехливість, корупція... А лихослів'я, так що навіть жінки й діти матюкаються як чоботарі... І ми вважаємо, що без наслідків можемо жити перед нашим Творцем? Хіба не перед лицем Божим усе це робиться?

Зараз дуже багато закликів, аби Господь

погубив Путіна і його прибічників — я теж вважаю це достойним покаранням. І я молюся Богу так само, як колись юдеї просили в Нього захисту від Гамана, який хотів знищити цілий народ І це дійсно відбудеться — зло буде суворо покаране, проте нині в Україні долила смертної тіні. Це дуже важко, але в цих обставинах маємо можливість наблизитися до Господа, примножити Його доброту. Це велика Божа турбота, щоб наблизити нас до Себе, зробити нас дійсно ЛЮДЬМИ.

Господь запитує, чим не задоволена людина? Якщо шукати справедливий вихід, то потрібно нарікати на себе, на свої гріхи. «Тож випробуємо та дослідимо свої дороги життя, і напевно до Господа».

«Хто може сказати, — і те станеться, якщо Господь не накаже, щоб так і справді було? Хіба не за наказом Всевишнього трапляється добре й погане?»

Якщо Господь повелів цьому бути, то треба Його запитати: «Боже, скажи, що ми повинні зрозуміти і що зробити?» Та хіба Він раніше не говорив?

А ми ж думали: хіба ми більш грішні, ніж інші? Звісно, ні. Ми так завжди жили, і все було добре. А зараз так важко, саме жахіття...

Я неначе чую зауваження, коли торкаюся цієї теми: зараз не на часі, ми повинні підтримувати дух бійців у їхній справедливій мужній боротьбі. Я міркував про це, коли готував тему. І сам так вважаю: ми повинні всіляко підтримувати воїнів, безперестанку молитися, постити, підбадьорювати їх у святий місії.

Мої роздуми не всупереч, проте я переконаний, що ми повинні розуміти і зворотну сторону, чому все це відбувається.

У Біблії написано (Єр. 18:1–12): «Оце слово, що було до Єремії від Господа, говорячи: «Устань, і зійди до дому ганчаря, і там почуєш слова Мої». І зійшов я до дому ганчаря, аж ось він робить працю на кружалі. І в руках ганча-

ря поспулась посудина, яку він із глини робив. І він знову зробив з неї іншу посудину, як сподобалося ганчареві зробити.

І було мені слово Господнє, говорячи: «Чи не міг би зробити й Я вам, як ганчар цей, о доме Ізраїлів? каже Господь. Ось як глина в руці ганчаря, так в руці Моїй, доме Ізраїля, й ви!»

Я часом кажу про народ та про царство, щоб вирвати його, і щоб розбити та вигубити, та коли цей народ, що про нього казав Я, повернеться від свого зла, то пожалую Я щодо того зла, яке думав чинити йому.

А часом кажу про народ та про царство, щоб його збудувати та щоб посадити, та як він зробить зло в Моїх очах, щоб не слухатися Мого голосу, то пожалую щодо того добра, про яке говорив, що вчиню Я його. А тепер скажи до юдея й до мешканців Єрусалиму, говорячи: Так говорить Господь: Ось готую лихе проти вас,

і задумую задум на вас, — вернеться ж ви кожен з дороги своєї лихоті, і поліпшить дороги свої й свої вчинки! Та вони відказали: «Пропало! бо ми будемо ходити за своїми думками, і кожен робитиме згідно з упертістю серця свого!».

Часто ми волаємо про Божу справедливість, і це правильно, бо Господь її явить. Але ми, як священники, маємо наятися за себе й за народ, і закликати людей до покаяння у тих гріхах, про які ми говорили до цього, і в усіх інших. І перемога від Бога прискориться.

Адже війна, гибель тисяч людей — це нежить, не грип, не COVID-19. Це Божа сурма, це сильний Господній заклик узятися за розум і не губити себе та своїх дітей.

Ви запитаете: чи гинуть невинні? Ні, невинні не гинуть, а підносяться в небеса. Але невинним можна бути тільки у Христі.

Я щиро вірю, що в Україні й на передовій таких багато. Мені дуже хотілося б вірити, що у критичний час усі покликали ім'я Господнє і спаслись у вічне життя. «Кожен, хто покличе Господнє ім'я, той спасеться».

Тож наймося за себе, за народ, за владу і просімо Бога зробити наші серця такими, щоб нам дійсно наслідувати Його благословення і тут, і у вічності. А перемога буде, адже Господь війства небесного поборює за нас.

Василь ДАВИДЮК

Дитячий куточок

20 способів виявити любов до ближнього

- Привітайся із сусідом та усміхнися йому.
- Поділися своїм обідом з однокласником.
- Без нагоди подаруй сусідові листівку.
- Подаруй бабусі в церкві або сусідці букет квітів.
- Напиши татові записку зі словами, як сильно ти його любиш. Потайки поклади записку до кишені його куртки.
- З дозволу мами полий квіти в будинку.
- Пожертвуй частину своїх кишенькових грошей на якийсь проєкт або потребу.
- Поступися місцем в автобусі.
- Приготуй корисну страву хворому другу (попроси дорослих допомогти тобі).
- Зроби комусь комплімент.
- Купи трохи продуктів і нагодуй безхатька.
- Подякуй касиру у крамниці за його роботу.
- Вислухай і підтримай друга чи однокласника.

- Зроби листівку або напиши мамі записку, перерахувавши в ній, за що ти її любиш.
- Відсортуй свої іграшки, поділися тими, якими більше не граєш, з молодшими дітьми в церкві, школі або по сусідству.
- Випиши вірші з Біблії, гарно оформи їх і розклей на рекламних дошках на зупинках, у під'їздах або у школі.
- Запропонуй листоноші склянку води чи лимонаду.
- Підбери й викинь у відро кинуте кимось сміття.
- Запроси в гості хлопчика чи дівчинку зі школи, з якими ніхто не хоче дружити.
- Принеси маленький сюрприз сусідові по парті.

Десять гів

В Євангелії від Матвія 25:1–13 записана притча про десять дів, з яких 5 було мудрих і 5 нерозумних. У п'яти мудрих дів були каганці з оливою. У п'яти нерозумних дів каганці були без оливи.

Опівночі роздався лемент: «Ось Молодий іде!». Нерозумні попросили оливи в розумних дів, але розумні послили нерозумних купити оливи у тих, що продають.

Мудрі були готові і вийшли назустріч нареченому. Нерозумні відстали і були позаду. Усі готові вийшли з нареченими на весілля, і двері зачинилися.

Дивися! Будь готовий і ти!

Встав підкреслені слова в клітини кросворду

Підготувала Ірина Геніш

Гріх Хама і гріх Ілія

У Старому Завіті є дві історії про двох грішників. На перший погляд, між ними немає нічого спільного.

Перша, усім відома — про Хама, сина Ноя, з 9-го розділу Буття (Бут.9:20-27). Ной насадивши багато виноградників, не розрахував сили під час дегустації. Оп'янівши, він заснув у своєму наметі в голому вигляді. Підкреслю особливо: у своєму власному шатрі, сплячима. Нікому не заважав, ні до кого не приставав, і все, що йому було треба — проспatisя.

Його синів Хама все це здалося дуже забавним: він не лише сам посміявся над ганьбою свого батька, але запросив і братів Сима та Яфета помилуватися видовищем. Вони не захотіли, а, навпаки, накрили батька одягом, причому так, щоб самим ненаором не побачити його голізни. За це Ной обіцяв сувору долю нащадкам Хама.

Що спочатку зробив Хам? Він виніс на публічний простір приватний гріх сво-

го батька і запропонував братам над ним посміятися.

Інша історія розказана на початку 1-ої Книги Царств (або 1-ої Самуїла), її головний герой — первосвященик Ілій (1Цар.2:12-17 або 1 Сам.2:12-17). Він був предстоятелем ізраїльського народу, а по суті, його єдиним керівником у ту пору, коли ще не було царів. Сам він був людиною благочестивою, ми це бачимо по його розмові з Анною, матір'ю майбутнього пророка Самуїла.

Однак його сини і, відповідно, спадкоємці пішли зовсім іншим шляхом: «Вони не знали Господа і обов'язків священників стосовно до народу» (1Цар. 2:12,13). Вони постійно знаходилися у святині, перед Скинією, але в основному для того, щоб відібрати собі кращі шматки м'яса ще раніше жертвопринесення та чинити розпусту з жінками поряд зі святинєю.

Це вже були зовсім не приватні гріхи, вони творилися на очах народу, вони

оскверняли святе місце — і народ розказував про них Ілію. Ілій навіть насварив синів, але... не більше того. Він не усунув їх від служіння, не покарав, навіть не спробував перевірити, як вони стануть поводитися після цього.

І тоді в справу втрутився Господь. Вустами пророка Він сповістив Ілію, що увесь його дім чекає суворе покарання: його сини помруть в один день ще за його життя, і молодими помиратимуть їх нащадки — а головним священиком стане хтось інший, кого обере Господь.

Потім Господь повторив своє викриття через маленького хлопчика Самуїла, який виховувався при святині. Відповідь Ілія, як не дивно, пасивна: «Він — Господь; що Йому завгодно, те нехай створить» (1Цар. 3:18). Ще був час для покаювання і зміни, Господь не квапився з покаранням.

Сини Ілія користувалися своїм служінням при святині як інструментом у пошуках багатства і задоволення.

В цих історіях можна взяти безліч уроків. Я ж зауважу лише один.

Яка ж реакція на гріх є правильною? Ми маємо засуджувати гріх, але не виносити його в публічний простір для висміювання. Є приклади, коли люди замовчували гріх, і втручався Бог. І є також приклади, коли люди виносили особисті гріхи людей на загал, і з ними судився Бог.

Приклад двох інших синів Ноя: вони побачивши людину в неналежному стані, допомогли їй вийти з нього, не розголошуючи повсюдно про це. Отже, (1) не будь байдужим до чужого гріха; (2) не глумись над чужим падінням; (3) твій обов'язок допомогти людині піднятися (використовуючи той метод, який в даному випадку буде ефективним)

t.me/genish_blogspot/

Любов від Бога перемагає страх або любов до свого сина

◀Далі пропоную дві окремі історії про те, як мого рідного брата Андрія хотіли забрати до загону до себе спочатку червоноармійці-партизани, потім забрати до загону УПА. Ми молилися за нього Богові, постили. І від того й іншого Бог дивним чином зберіг Андрія, який був істинним віруючим і нелицемірно дотримувався заповіді Господа «не вбий» і пам'ятав Його слова «кожний, хто взяв меч від меча і загине».

Для розуміння дій Андрія та його близьких рідних-віруючих, нагадаємо, що Царство Небесне — наша батьківщина, не від цього світу — молитва. Молитва з благословенним бажанням будь-якої сторони, будь-якому народу, країні, будь-якій людині спасіння душі, покаювання та миру.

На початку весни 1944 року радянські війська звільнили Людинь. Фронт бойових дій просунувся далі за нас. Німці відступали. Запеклі бої точилися не так далеко, в сусідній Польщі. Усіх чоловіків забрали на фронт. А батька мого і цього разу не зачепили, бо залишили його сільським учителем у школі. У цей же час мого рідного брата Андрія Хомича сповістили, що його відправлятимуть на фронт і треба з'явитися до військового. Воєнком майор Носков із моїм батьком були знайомі. І батько вирішив іти до майора Носкова просити за Андрія. А ми молилися. Почувши прохання батька за Андрія, військомом каже йому у відповідь: «Ну, що Терентію Петровичу, можу зробити?»

«Товаришу майор, ну, зробіть, щоб він не потрапив на фронт...»

«А, знаєш, що, Терентію Петровичу, до нас нещодавно прийшло розпорядження виділити людей на відновлення

Неодноразово збережений і вибавлений Господом Андрій Хомич з дружиною Ксенією і дітьми

Донбасу. Давайте ми його пошлемо на відновлення Донбасу». Батько каже: «Я згоден».

І направили мого старшого брата Андрія на відновлення зруйнованих Другою світовою війною шахт та інфраструктури Донбасу — до Макіївки та Горлівки. Було багато труднощів, злидні, голод. На продуктових ринках відловлювали людей та забирали на фронт. Але й там Бог Андрія зберіг. Після закінчення війни, 1946 року, Андрій повернувся додому цілим і неушкодженим.

Багатьох місцевих жителів евакуювали в тил, оскільки фронт був усе ще поряд, і контрнаступ німців очікувався з боку Білорусії. Якраз у напрямку з лісу, за триста метрів від якого і стояв наш будинок. Але вся наша родина вже була евакуйована на 20 кілометрів на південь. Андрій у цей час відновлював Донбас. У будинку залишилися мій батько та я.

Нечисленні жителі, здебільшого старі, жінки та решта молоді, допомагали нашим солдатам рити оборонні рови, окопи на околиці села до лісу, звідки очікувалися фашисти. Ми з батьком палко молилися, щоб Господь зберіг нас і наш дім,

який мало не впирався в нові окопи. Досі пам'ятаю армійську юшку з білими паличками сухої картоплі. З порожніх банок від американської свинячої тушонки ми робили собі котелки. Солдати наповнювали наші «котелки» гарячою юшкою.

Укріплення вже були майже готові, коли над нами високо пролетів німецький літак-розвідник, який зафіксував зведений десятикілометровий оборонний рубіж із бліндажів та критих окопів навпроти Людині. В результаті розвідки, атака німців сталася десять кілометрів на захід від нас у напрямку Озерська. Відбувся бій біля Озерська, були зруйновані чи згоріли майже всі будинки. На полі бою залишилося п'ять німецьких танків, що згоріли. Наступ німців був придушений. Адже з Людинню могло статися те, що сталося з Озерськом... І тільки пізніше ми з батьком зрозуміли, що це Бог відвів від нас лихо вбик. Дякували Богові за те, що Він відповів на наші молитви і заради нас і нашого дому зберіг село Людинь і всіх мешканців, що залишилися в ньому. А 7 липня 1944 року від німецької окупації було звільнено і місто Столін.

1946 року Андрій Хомич повернувся з Донбасу до рідного дому у село Людинь. У 1947 році він одружився з сестрою Ксенією, дочкою служителя. Народилися у них восьмеро дітей: Василь, Оля, Микола, Сергій, Люба, Марина, Юрій, Галя. Усі виростили віруючими. Двоє з них — Василь та Миколай стали пресвітерами церкви, там же, у Дубровицькому районі...»

На закінчення скажемо, що у сільського вчителя, служителя Божого Терентія Петровича Хомича всі діти віруючі, живими ще є два почесні пресвітери, а також п'ятеро онуків є діючими пресвітерами. В сина Андрія двоє синів є пресвітерами, а у дочки Катерини — троє. У сімействі Терентія Петровича Хомича зараз близько двадцяти служителів.

Ми знаходимося в різних нуточках світу, але з'єднані істинною любов'ю до Бога, а, отже, істинною любов'ю до ближнього і далекого, один до одного, з'єднані з усіма, хто закликає Господа від щирого та чистою серця. Духовна спорідненість у Христі Ісусі найміцніша і непохитна. Цю спорідненість випробує Бог. І через множення беззаконня (гріха), як у самих державках, так і між державами, наша любов до Бога і один до одного нехай не охолоне! Господи, допоможи всім нам у цьому пильнувати і сповнятися Духом Святим! Хай будемо ще більше зростати і будуватися у Христовій істинній любові в міру повного зросту Христового до повної досконалості в ній! Любов Божя виганяє страх. Тоді любов Його в нас не збідніє і в найважчі часи.

Олег БАКШАНСЬКИЙ

Дії Апостолів

1 Розділ

¹Першу книгу я був написав, о Теофіле, про все те, що Ісус від початку чинив та навчав, ²аж до дня, коли через Духа Святого подав Він накази апостолам, що їх вибрав, і вознісся. ³А по муці Своїй Він ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма, і сорок день їм з'являвся та про Божее Царство казав.

⁴А зібравшись з ними, Він звелів, щоб вони не відходили з Єрусалиму, а чекали обітниць Отчої, що про неї казав ви чули від Мене. ⁵Іван бо водою христов, ви ж охрищені будете Духом Святим через кілька тих днів!

⁶А вони, зійшовшись, питали Його й говорили: Чи не часу цього відбудуєш Ти, Господи, царство Ізраїлеві? ⁷А Він їм відказав: То не ваша справа знати час та добу, що Отець поклав у владі Своїй. ⁸Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі. ⁹І, прорікши оце, як дивились вони, Він угору вознісся, а хмара забрала Його сперед їхніх очей... ¹⁰А коли вони пильно дивилися на небо, як Він віддалявся, то два мужі у білій одежі ось стали при них, ¹¹та й сказали: Галілейські мужі, чого стоїте й задивляєтесь на небо? Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!

¹²Тоді вони повернулися до Єрусалиму з гори, що Оливою звється, і що знаходиться поблизу Єрусалиму, на віддалі дороги суботнього дня. ¹³А прийшовши, увійшли вони в горницю, де й перебували: Петро та Іван, та Яків та Андрій, Пилип та Фома, Варфоломій та Матвій, Яків Алфеїв та Симон Зилот, та Юда Яковів. ¹⁴Вони всі однодушно були на невинній молитві, із жінками, і з Марією, матір'ю Ісусовою, та з братами Його.

¹⁵Тими ж днями Петро став посеред братів а народу було поіменно до ста двадцяти та й промовив: ¹⁶Мужі-брата! Належало збутиє Писанням тому, що устами Давидовими Дух Святий був прорік про Юду, який показав дорогу для тих, хто Ісуса скопич, ¹⁷бо він був зарахований з нами, і жереб набув за заплату злочинства, а впадши сторчма, він тріснув надвоє, і все нутро його вилилось... ¹⁸І стало відоме це всім, хто замешкує в Єрусалимі, тому й поле те назване їхньою мовою Акелдама, що є: Поле крові. ¹⁹Бо написано в книзі Псалмів:

Нехай пустою стане мешкання його, і нехай пожилця в нім не буде,

а також:

А служіння його забере нехай інший.

²¹Отже треба, щоб один із тих мужів, що сходилися з нами повсякчас, як Господь Ісус входив і виходив між нами, ²²зачавши від хрищення Івановою аж до дня, коли Він вознісся від нас, щоб той разом із нами був свідком Його воскресення. ²³І поставили двоє: Йосипа, що Варсавою звється, і що Йосипом був названий, та Маттія. ²⁴А молившись, казали: Ти, Господи, знавче всіх серцець, покажи з двох одного, котрого Ти вибрав, ²⁵щоб він зайняв місце тієї служби й апостольства, що Юда від нього відпав, щоб іти в своє місце. ²⁶І дали жеребки їм, і впав жеребок на Маттія, і він зарахований був до одинадцятих апостолів.

2 Розділ

¹Коли ж почався день П'ятдесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. ²І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила ввесь той дім, де сиділи вони. ³І з'явилися їм язички поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. ⁴Усі ж вони сповнілись Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав.

⁵Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усякого народу під небом. ⁶А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, та й дивувалися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!... ⁷Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? ⁸Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народились? ⁹Парфяни та мідяни та еламіти, також мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, ¹⁰і Фрігії та Памфілії, Єгипту й лівійських земель край Кірена, і завожі

римляни, ¹¹юдеї й нововірки, критяни й араби, усі чуємо ми, що говорять вони про великі діла Божі мовами нашими! ¹²І всі не виходили з дива, і безрадіні були, і говорили один до одного: Що ж то статися має? ¹³А інші казали глузуючи: Вони поповивались вином молодим!

¹⁴Ставши ж Петро із одинадцятьма, свій голос підніс та й промовив до них: Мужі юдейські та мешканці Єрусалиму! Нехай вам оце стане відоме, і послухайте слів моїх! ¹⁵Бо не п'яні вони, як ви думаете, бо третя година дня, ¹⁶а це те, що пророк Іоїл передірек:

¹⁷І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, і будуть пророкувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сні будуть снитися.

¹⁸І на рабів Моїх і на рабів Моїх за тих днів Я також виллю від Духа Свого, і пророкувати вони будуть!

¹⁹І дам чуда на небі вгорі, а внизу на землі ці знамена: кров, і огонь, і куряву диму.

²⁰Перемініть сонце на темряву, а місяць на кров, перше ніж день Господній настане, великий та славний!

²¹І станеться, що кожен, хто покличе Господне Ім'я, той спасеться.

²²Мужі ізраїльські, послухайте ви очей слів: Ісуса Назарянина, Мужа, що Його Бог прославив вам силою, і чудами, і тими знаменами, що Бог через Нього вчинив серед вас, як самі ви те знаєте, ²³Того, що був виданий певною волею та передбаченням Божим, ви руками беззаконників розп'яли та забили. ²⁴Та Бог воскресив Його, пута смерті усунувши, вона бо тримати Його не могла. ²⁵Бо каже про Нього Давид:

Мав Я Господа завсіди перед очима своїми, бо Він по правіці моїй, щоб я не захитався.

²⁶Тому серце моє звеселилось, і зрадів мій язик, і тіло моє відпочине в надії.

²⁷Бо не позоставив Ти в аду моєї душі, і не даси Ти Своєму Святому побачити тілліня!

²⁸Ти дороги життя об'явив мені, Ти мене переповниш утіхою перед обличчям Своїм!

²⁹Мужі-брата! Нехай буде вільно мені сміло сказати вам про патріярха Давида, що помер і похований, і знаходиться гріб його в нас аж до цього дня. ³⁰А бувши ж пророком, та відаючи, що Бог клятвою клявся йому посадити на престолі його від плоду його стегон, ³¹у передбаченні він говорив про Христове воскресення, що не буде зоставлений в аду, ані тіло Його не знає зотління. ³²Бог Ісуса Цього воскресив, чого свідки всі ми! ³³А отже, як правичою Божою був Він вознесений, і обітницю Духа Святого прийняв від Отця, то й злив Він оте, що ви бачите й чуєте. ³⁴Не зійшов бо на небо Давид, але сам він говорить:

Промовив Господь Господеві моему: Сядь праворуч Мене,

³⁵доки не покладау Я твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм!

³⁶Ото ж, нехай введе Ізраїлів дім твердо знає, що і Господом, і Христом учинив Бог Його, Того Ісуса, що Його розп'яли ви! ³⁷Як почувли ж оце, вони серцем розжалобилися, та й сказали Петрові та іншим апостолам: Що ж ми маємо робити, мужі-брата? ³⁸А Петро до них каже: Покайтеся, і нехай же охриститеся кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете! ³⁹Бо для вас ця обітниця, і для ваших дітей, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликвав Господь, Бог наш. ⁴⁰І іншими багатьма словами він засвідчував та вмовляв їх, говорячи: Рятуйтеся від цього лукавого роду! ⁴¹Отже ті, хто прийняв його слово, охристилися. І пристало до них того дня душ тисяч зо три!

⁴²І вони перебували в науці апостольській, та в спільноті братерській, і в ламанні хліба, та в молитвах. ⁴³І був острах у кожній душі, бо багато чинили апостоли чуд та знамен. ⁴⁴А всі віруючі були вкупі, і мали все спільним. ⁴⁵І вони продавали маєтки та добра, і всім їх ділили, як кому чого треба було. ⁴⁶І кожного дня перебували вони однодушно у храмі, і, ломлячи хліб по домах, поживу приймали із радістю та в сердечній простоті, ⁴⁷вихваляючи Бога та маючи ласку в усьому народі. І щоденно до Церкви Господь додавав тих, що спасалися.

Шановні брати та сестри! **ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ****ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ**

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благі вістки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВУЧАСНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Чекаємо позитивної інформації! Наша адреса: м. Рівне вул. Гагаріна, 32-а, 33022.

Вартість підписки одного примірника становить 200 грн. на 2023 р. (при замовленні більше 10 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку – 500 грн (в упаковці 250 шт.). При замовленні більше 1000 шт. вартість однієї упаковки – 250 грн. **Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.**

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але у вас є бажання отримувати нашу газету, – просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 – Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на нелегке повсякденне життя!

Пожертвування можете надсилати на картку Приватбанку:

4149 4991 3218 4738 – Олександр
(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте про платіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. **Березне**, вул. Київська, 22а
- с. **Кам'янка**, вул. Кузнєцова, 32;
- с. **Вітковичі**, вул. Подільська, 19-А;
- с. **Яринівка**, вул. Першотравнева, 5;
- с. **Велика Купля**, вул. Зелена, 5;
- с. **Тишиця**, вул. Шкільна, 1-А;
- с. **Малинськ**, вул. Залізнична, 24;
- с. **Поляни**, вул. Молодіжна, 2А;
- с. **Орлівка**, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. **Нова Рафалівка**, вул. Партизанська, 9;
- с. **Вараш**, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Володимирець**, вул. Шевченка, 71;
- с. **Довговоля**, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. **Великий Жолудськ**, вул. М. Молочко, 2;
- с. **Малий Жолудськ**, вул. 17 вересня, 21
- с. **Сопачів**, вул. Гузоватого, 12А;
- с. **Кідри**, вул. Поліська, 25-А;
- с. **Полиці**, вул. Шкільна, 4;
- с. **Берестівка**, вул. Вишнева, 1;
- с. **Бишляк**, вул. 17 вересня;
- с. **Велихів**, вул. Шевченка, 51;
- с. **Сварині**, вул. Незалежності, 90;
- с. **Ромейки**, вул. Садова, 22;
- с. **Мульчиці**, вул. Шевченка, 17;
- с. **Луко**, вул. Шевченка, 1А;
- с. **Чаква**, вул. Центральна, 2А;
- с. **Новаки**, вул. Вишнева, 2;
- с. **Собіщиці**, вул. Центральна, 11А;
- с. **Половлі**, вул. Л. Українки;
- с. **Антонівка**, вул. Партизанська, 5;
- с. **Воронки**, вул. Шевченка, 22;
- с. **Жовкині**, вул. Нова;
- с. **Великі Цепцевичі**, вул. Л. Українки, 71;
- с. **Острів**, вул. В. Васковця;
- с. **Щоків**, вул. Лісна, 14;
- с. **Малі Телковичі**, вул. Шкільна, 20;
- с. **Городець**, вул. Садова, 1а;
- с. **Великі Телковичі**, вул. Центральна, 102;
- с. **Каноничі**, вул. Калініна, 45;
- с. **Більська Воля**;
- с. **Діброва**;
- с. **Лозки**, вул. Набережна, 49а;
- с. **Любахи**, вул. Вишнева, 19;
- с. **Заболоття**.

Гоцанський р-н:

- с. **Ілліні**, вул. Млинівська, 25;
- с. **Гоща**, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. **Бугрин**, Б. Хмельницького, 19;
- с. **Угільці**, вул. Шкільна, 3;
- с. **Вільгір**, вул. Набережна, 15;
- с. **Витків**, вул. Набережна, 9;
- с. **Воскодави**, вул. Молодіжна, 46;

Новоставський р-н:

- с. **Новоставці**, вул. Фестивальна, 1;
- с. **Томахів**, вул. Мирна, 25А;
- с. **Терентіїв**, вул. Центральна;
- с. **Бабин**, вул. Заводська, 1а;
- с. **Подольани**, вул. Шевченка;
- с. **Дружне**, вул. І. Франка, 80;
- с. **Пустомити**, вул. Л. Українки, 107;
- с. **Тучин**;
- с. **Липки**, вул. Івана Шишки, 10;
- с. **Вовкошів**;
- с. **Андрусів**;
- с. **Федорівка**, вул. Молодіжна, 14;
- с. **Чудниця**, вул. Перемоги, 44;
- с. **Синів**, вул. Зелена, 15;
- с. **Колесники**;
- с. **Воронів**;
- с. **Андрусів** (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с. **Демидівка**, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. **Берестечко**, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. **Вербень**, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. **Вовковий**, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. **Рудка**, вул. Садова, 9;
- с. **Княгинин**, с. **Ільпибоки**, с. **Лопавше** (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- с. **Дубно**, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. **Повча**, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. **Майдан**, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. **Молодаво Перше**, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. **Стовпець**, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. **Вербя**, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Варковичі**, пров. Травневий, 1;
- с. **Копани**, вул. 1 Травня, 37;
- с. **Заруддя**, вул. Шевченка, 11а;
- с. **Стара Носовиця**, вул. Кременецька, 78а;
- с. **Панталія**;
- с. **Стара Миколаївка**, вул. Л. Українки, 70;
- с. **Мирогища**, пр. Патолічева, 2;
- с. **Мильча**, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. **Підбрусиць**, вул. Першотравнева, 7;
- с. **Озеряни**, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- с. **Дубровиця**, вул. Воробинська, 68;
- с. **Осова**, вул. Незалежності-3;
- с. **Будимля**, вул. Незалежності;
- с. **Переброди**, вул. Зарічна, 58;
- с. **Селець**, вул. 17 Вересня, 59
- с. **Колки**, вул. Центральна, 93;
- с. **Людинь**, вул. Лісова, 8;
- с. **Нивецьк**, вул. Шкільна, 8;
- с. **Грицьки**, вул. Івана Франка;
- с. **Підлісне**, вул. Нова;
- с. **Висоцьк**, вул. Містечкова, 33;
- с. **Жадень**, вул. Центральна, 176;
- с. **Миляч**;
- с. **Бродець**, вул. Набережна, 17;
- с. **Лютинськ**, вул. Молодіжна, 38;
- с. **Заслуча**, вул. Л. Яцут, 17;
- с. **Литвиця**, с. **Крупове** (місіонерські станції).

Заріченський р-н:

- с. **Новоріччя**, вул. Центральна, 12;
- с. **Зарічне**, вул. Боричевського, 17;
- с. **Серники**, вул. Партизанська, 40;
- с. **Кухітська Воля**, вул. Л. Українки, 104;
- с. **Морочне**, вул. Центральна, 121;
- с. **Кухче**, вул. Березова;
- с. **Річиця**, вул. Соборна, 28;
- с. **Прикладники**, с. **Вовчиці**, с. **Дібрівськ**;
- с. **Локниця**, вул. Центральна, 195;
- с. **Мутвиця**, вул. Центральна, 18;
- с. **Неньковичі**, с. **Привітківка**;
- с. **Млинок**, вул. Центральна, 68;
- с. **Борове**, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. **Глинськ**, вул. Дубенщина, 6;
- с. **Цурків**, вул. Б. Хмельницького;
- с. **Мізоч**, вул. Липки, 7;
- с. **Гільча**, вул. Чеська, 97;
- с. **Здолбунів**, вул. Зелена, 6г;
- с. **Ступно**, вул. Бокова, 2;
- с. **Новомильськ**, вул. Центральна, 73-а;
- с. **П'ятигори**, вул. Грушевського, 11;
- с. **Здовбиця**, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. **Білашів**;
- с. **Нова Мощаниця**, вул. Ялисий, 2;
- с. **Будераж** (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- с. **Корець**, вул. Київська, 226а
- с. **Користь**. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. **Великі Межирічі**, вул. Шевченка, 47;
- с. **Невірків**, с. **Жорнівка**;
- с. **Головниця**, с. **Крилів**, с. **Бриків**, с. **Сапожин** (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- с. **Костопіль**, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. **Головин**, вул. Базальтівська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;

- с. **Іванічі**, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. **Берестовець**, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. **Звідівка**
- с. **Перетоки**, вул. Соборна, 18
- с. **Соломка**, вул. Костопільська, 6 А
- с. **Яполоть**, вул. Лісова, 2-а
- с. **Злазне**, вул. Тиха, 17
- с. **Глажева**
- с. **Збуж**, вул. Лугова, 1-а
- с. **Великий Мидськ**, вул. Центральна, 92;
- с. **Бичаль**
- с. **Тростянець**, вул. Першотравнева, 35а
- с. **Корчин**
- с. **Деражне**, вул. Шевченка, 51 В
- с. **Дюксин**, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. **Постійне**, вул. Гайдужи, 38
- с. **Гута**, с. **Малий Сидин**
- с. **Підлізці**, вул. Шевченка, 39
- с. **Іваніці**, с. **Берестовець** (місіонерські станції)

Млинівський р-н:

- с. **Борбин**, вул. Відродження, 20;
- с. **Млинів**, вул. Пушкіна, 4;
- с. **Смордва**, вул. Острів, 7;
- с. **Підлізці**, вул. Незалежності, 31;
- с. **Довгоші**, вул. Ровенка, 3;
- с. **Острожець**, вул. Тиха, 15;
- с. **Тушебин**, вул. Шкільна, 43;
- с. **Пітушків**, вул. Шкільна, 22;
- с. **Ярославичі**;
- с. **Уїдці**, вул. Центральна, 7;
- с. **Бокійма**, вул. Л. Українки, 37;
- с. **Малин**, Радянська, 12 А;
- с. **Свиців**, вул. Визволення;
- с. **Підбрусиць**;
- с. **Хорупань**, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. **Владиславівка**, с. **Береги**, с. **Підгайці** (місіонерські станції);
- с. **Терешів**, с. **Городниця** (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- с. **Острого**, пр. Садовий, 5;
- с. **Розваж**, вул. 17 вересня, 3;
- с. **Могилани**, вул. Шевченка, 15
- с. **Оженин**, вул. Кринична, 14
- с. **Українка**, Заводська, 17
- с. **Сіянци**, вул. Ватутіна, 20
- с. **Стадники**, вул. Л. Українки, 2
- с. **Країв**, с. **Хорів**, с. **Кураж**, с. **Теремне**, с. **Мощаниця**
- с. **Грем'яче**, вул. Центральна, 70
- с. **Бродівське**, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. **Вельбівно**, вул. Гагаріна, 40-а
- с. **Почапки**, вул. Молодіжна, 5-А
- с. **Тесів**, вул. Ватутіна, 8
- с. **Волоківці**, вул. Буденного, 33
- с. **Бухарів**

Радивилівський р-н:

- с. **Радивилів**, вул. Грушевського, 91;
- с. **Батьків**, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.

- с. **Зарічне**, с. **Пляшева**
- с. **Гаї-Ситенські**, вул. Маркелова, 111
- с. **Боратин**, вул. Набережна
- с. **Перенятин**, вул. Почаївська, 22
- с. **Стоянівка**, вул. 17 Вересня, 6
- с. **Підзамче**
- с. **Копані**, вул. Зелена, 3
- с. **Теслув**, вул. Шевченка, 3
- с. **Хотин**, вул. Джерельна, 10
- с. **Іванівка** (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- с. **Рівне**, вул. К. Литвина, 2 – церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Тиннівська, 63 – церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Уласа Самчука, 32а – церква «Молодіжна»;
- с. **Рівне**, вул. Корольова, 3 – церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Плужника, 3 – церква «Світанкова Зоря»
- с. **Клевань**, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Біла Криниця**, вул. Грушевського, 1А;
- с. **Корнин**, вул. Польова, 2;
- с. **Олександрія**, вул. 1 Травня, 22;
- с. **Бармаки**, вул. Центральна, 3;
- с. **Великий Житин**, вул. Рівненська, 42-г;
- с. **Грушівця**, вул. Шкільна, 2;
- с. **Городище**, вул. Рівненська, 72;
- с. **Голишів**, вул. Молодіжна, 10;
- с. **Дерев'яне**, вул. Є. Наумець, 54;
- с. **Новоужув** (Іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. **М. Шпаків**, вул. Шевченка, 42-А;
- с. **Зоря**, вул. Орловського, 6;
- с. **Оржів**, вул. Центральна, 34;
- с. **Нова Українка**, вул. Приходька, 36;
- с. **Рівне**, проспект Миру, 7а – Церква «Добрий Самарянин»;
- с. **Макотерти**, вул. Козацька, 38-а;
- с. **Зозів**, вул. Вишнева, 20;
- с. **Великий Олексин**, вул. Весняна, 53;
- с. **Углище**, вул. Річна, 20;
- с. **Шубків**, с. **Верхівськ**, с. **Гориньград-2** (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с. **с.мт. Рокитне**, вул. Приходька, 2;
- с. **Карпилівка**, вул. Княгині Ольги, 13;
- с. **Березова**, вул. Кузнєцова, 13;
- с. **Старе село**, вул. Зарічна, 2;
- с. **Томашгород**, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. **Рознать**, с. **Глинне**;
- с. **С. Переходичі**, вул. Партизанська, 7;
- с. **Обсич**, вул. Пуддєлівська, 110;
- с. **Залав'я**, вул. Шкільна, 7;

- с. **Дубно**, вул. Шкільна, 7;
- с. **Блажове**, вул. Молодіжна, 11;
- с. **Кам'яне**, вул. Центральна, 79;
- с. **Рокитно**, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. **Хміль**, Шкільна, 6;
- с. **Купель**, вул. Тарасенка, 19;
- с. **Вежиця**, вул. Скумая, 4;
- с. **Остки**, вул. Молодіжна, 6;
- с. **Заболоття**, вул. Соборна;
- с. **Масевичі**, вул. Центральна, 84;
- с. **Нетреба**, вул. Центральна, 1;
- с. **Грабув**, вул. Незалежності;
- с. **Більськ**, вул. Пасічна, 2;
- с. **Карпилівка**, вул. Спортивна, 9а;
- с. **Дроздинь**, вул. Нова, 5а;
- с. **Кисоричі**, вул. Центральна, 100;
- с. **Березово**, вул. Соборна;
- с. **Єльне**, вул. Ковпака;
- с. **Біловіж** (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- с. **Сарни**, вул. Ковельська, 104а – церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Сарни**, вул. Грушева, 3;
- с. **Сарни**, вул. Смолича, 1 – церква «Божого Спасіння»
- с. **Тинне**, вул. Прислучанська, 25;
- с. **Чермерне**, вул. Молодіжна, 2;
- с. **Вирі**, вул. Шевченка;
- с. **Цепцевичі**, пров. Замковий, 2;
- с. **Тріскіни**, вул. Молодіжна, 23;
- с. **Чабель**, вул. Ювілейна, 8;
- с. **Висове**, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Карпилівка**, Радянська, 129-а;
- с. **Бутейки**, вул. Зелена, 10-а;
- с. **В. Вербче**, вул. Вишнева, 41;
- с. **М. Вербче**, вул. Центральна, 75;
- с. **Вирка**, с. **Кричицьк**, с. **Ремчиці**;
- с. **Волоша**, вул. Центральна, 30-А;
- с. **Гранітне**, вул. Лісова, 2-б;
- с. **Довге**, вул. Центральна, 94-А;
- с. **Корост**, вул. Центральна;
- с. **Келісв**, вул. Зелена, 33;
- с. **Мельниці**, вул. Шевченка, 40;
- с. **Немовичі**, вул. Острівського, 50-а;
- с. **Поляна**, вул. Лугова, 5;
- с. **Рудня-Карпилівська**, вул. Кузнєцова, 33;
- с. **с.мт. Степань**, вул. Прибережна, 26;
- с. **Селище**, вул. Партизанська, 5-а;
- с. **Тувовичі**, вул. Підлісна, 21-А;
- с. **Федорівка**, вул. Мичуріна, 25;
- с. **Чудель**, вул. Вишнева, 4а;
- с. **Ясногірка**, вул. Партизанська, 15-а;
- с. **Кам'яне-Случанське**, с. Стрільськ;
- с. **Карасин**, вул. Центральна, 10-а;
- с. **Яринівка**, вул. Шевченка, 13;
- с. **Мар'янівка**, вул. Центральна, 22а;
- с. **Кузьмівка**, с. **Любиковичі** (місіонерські станції).

Християнська церква Христа Спасителя м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 – Володимир